

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1972

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
334

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Ν.Δ. 250. Περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» και τινων άλλων φορολογικών διατάξεων... 1
- Ν.Δ. 251. Περί τροποποιήσεως των περι τελών χαρτοσήμου διατάξεων... 2
- Ν.Δ. 252. Περί χαρακτηρισμού οχημάτων φερόντων μόνιμον συγκρότημα αναμικτήρος σκυροδέματος ως αυτοκινήτων οχημάτων και καθορισμού των τελών κυκλοφορίας και των εισφορών τούτων... 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 250

Περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων του Ν. Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» και τινων άλλων φορολογικών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Αί περιπτώσεις ε' και στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν. Δ. 3323/1955, ως έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, αντικαθίστανται ως ακόλουθως:

«ε) Έκ των κυρίων αποδοχών των συντακτών, των έγγραφωμένων εις τας υπό του περί δημοσιογραφικού επαγγέλματος νόμου διά τούς συντάκτας επαγγελματικές ενώσεις, ήτοι: διευθυντών συντάξεως, άρχισυντακτών, συντακτών επί της ύλης, άλλων συντακτών γραφείου, άρθρογράφων, σχολιαστών, ειδησεογράφων, χρονογράφων, κριτικών, μεταφραστών, σκιτσογράφων και διορθωτών, έφημερίδων και περιοδικών, τής ραδιοφωνίας και τηλεοφίας, των γραφείων τύπου των κρατικών υπηρεσιών, μη έχόντων την ιδιότητα του μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου, του Αθηναικού Πρακτορείου Ειδήσεων, ως και των μόνιμων ανταποκριτών των διεπομένων υπό των περί δημοσιογραφικού επαγγέλματος διατάξεων, των κτωμένων αποκλειστικώς εκ τής άσκήσεως του επαγγέλματος των, ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) μέχρι ποσού αποδοχών τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών και ποσοστόν είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) επί του τμήματος των αποδοχών από δραχμάς τετρακοσίας χιλιάδας μιάς (401.000)

μέχρις οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμών, προς κάλυψιν επαγγελματικών δαπανών.

στ) Έκ των αποδοχών των ήθοποιών, μουσουργών, εκτελεστών μουσικών έργων, καλλιτεχνών των κέντρων διασκεδάσεως, χορευτών, χορογράφων, σκηνοθετών, σκηνογράφων, ενδυματολόγων, καλλιτεχνών ζωγράφων ή γλυπτών ή χαρ ακτών, ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) μέχρι ποσού αποδοχών διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών και ποσοστόν είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) επί του τμήματος των αποδοχών από δραχμάς διακοσίας χιλιάδας μιάς (200.001) μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 31 του Ν.Δ. 3323/1955, ως αυτή προστεθεί διά του άρθρου 3 του Ν.Δ. 1212/1972, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«3. Έκ του εισοδήματος του θεατρικού επιχειρηματίου, όσάκις ούτος εργάζεται κατ' επάγγελμα εις την ίδίαν αυτού θεατρικήν επιχείρησιν ως ήθοποιός ή χορευτής ή χορογράφος ή σκηνοθέτης ή σκηνογράφος ή ενδυματολόγος, δεν θεωρείται εισόδημα έξ έμπορικων επιχειρήσεων και δεν υπόκειται εις φόρον, ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) των καθαρών κερδών του εκ τής θεατρικής επιχειρήσεως και μέχρι ποσού διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών, και ποσοστόν είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) των καθαρών κερδών του εκ τής θεατρικής επιχειρήσεως και επί του τμήματος από δραχμάς διακοσίων χιλιάδων μιάς (200.001) μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών».

Άρθρον 2.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 45 του Ν.Δ. 3323/1955, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«4. Έκ του εισοδήματος των μουσουργών, εκτελεστών μουσικών έργων, καλλιτεχνών ζωγράφων ή γλυπτών ή χαρ ακτών, σκηνοθετών, σκηνογράφων και χορογράφων, εκπίπτει τον ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) μέχρι ποσού καθαρού εισοδήματος διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών και ποσοστόν είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) επί του τμήματος του καθαρού εισοδήματος αυτών από δραχμάς διακοσίας χιλιάδας μιάς (200.001) μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών.

Έκ του εισοδήματος των συγγραφέων, ως και εκ των συγγραφικών εν γένει δικαιωμάτων, εκπίπτει τον ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) μέχρι ποσού καθαρού εισοδήματος τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών και ποσοστόν είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) επί του τμήματος του καθαρού εισοδήματος αυτών από δραχμάς τετρακοσίας χιλιάδας μιάς (400.001) μέχρις οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμών».

"Άρθρον 3.

Το άρθρον 5 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 5

Τεκμαρτός προσδιορισμός εισοδήματος.

1. Όσakis τὸ δηλούμενον συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ προστατευομένων μελῶν τῆς οἰκογενείας του, υπολείπεται τῶν, κατὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος γενικῶς διατεθέντων καὶ ἀναλωθέντων ὑπ' αὐτῶν ποσῶν, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ εἰς δήλωσιν ὑποχρέου προσδιορίζεται εἰς τὸ ὕψος τῶν ποσῶν τούτων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσδιοριζόμενον ποσὸν τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος μειοῦται:

α) κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένως κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ οἰκείον οἰκονομικὸν ἔτος εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας κατὰ τὰς κειμένas διατάξεις ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας, ἐφ' ὅσον ἀνεγράφον εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου,

β) κατὰ τὸ ἀποδεδειγμένως δαπανηθὲν ποσὸν κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο κατὰ τὸν χρόνον κτήσεώς του ὑπῆρχη εἰς φορολογίαν ἢ νομίμως ἀπηλλόγη τούτης.

Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεις ποσόν, ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν τεκμαρτὸν εἰσόδημα. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἀφαιρεῖται τὸ δηλωθὲν συνολικὸν εἰσόδημα τῆς συζύγου, ὅπερ φορολογεῖται κεχωρισμένως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, μετ' ἐκπτώσεων τῶν κατὰ τὰς οἰκείas διατάξεις μειώσεων καὶ ἐκπτώσεων, ἀποτελεῖ τὸ φορολογητέον τεκμαρτὸν εἰσόδημα τοῦ συζύγου».

"Άρθρον 4.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων» προστίθεται περίπτωσις ζ' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ζ) συμμετέχουσιν εἰς ἐδρεύουσιν ἐν Ἑλλάδι προσωπικὴν ἐταιρίαν ἢ ἐταιρίαν περιωρισμένης εὐθύνης».

"Άρθρον 5.

1. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων», ὡς τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) Τὰ εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν γενικῶς καὶ ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν τῶν ἱερῶν ναῶν, τῶν ἱερῶν μητροπόλεων, τῶν ἱερῶν μονῶν, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Ἀγίου Ὁρους, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάπμου, ὡς καὶ τὰ τεκμαρτὰ εἰσοδήματα ἐξ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς δημοσίας, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ἀποτελούσας ἢ μὴ ἴδια πρόσωπα καὶ εἰς ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα μὴ ἰδιωτικῆς φύσεως καὶ χρησιμοποιομένων διὰ τὴν ἐγκυτάστασιν καὶ λειτουργίαν τῶν».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις γ' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«γ) Τὰ ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται ἢ συνιστῶνται νομίμως καὶ ἐπιδιώκουν ἀποδεδειγμένως σκοποὺς κοινωνοφελεῖς διὰ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν ἐξ οἰκοδομῶν γενικῶς καὶ ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν».

"Άρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ συνολικοῦ καθαρῶν φορολογητέου εἰσοδήματος ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Πρὸς τούτοις ἐκπίπτει ἡ κατὰ τὸ άρθρον 11 τοῦ Ν. 4169/1961 βαρύνουσα τὸ νομικὸν πρόσωπον εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ, ἢ ἀναλογούσα εἰς τὸν φόρον τῶν κερδῶν τῆς αὐτῆς χρήσεως».

"Άρθρον 7.

Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Διὰ τὰ ἡμεδαπὰ καὶ ἀλλοδαπὰ νομικὰ πρόσωπα μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%)».

"Άρθρον 8.

Εἰς τὸ άρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 προστίθεται παράγραφος 6 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας περιλαμβάνονται καὶ τοιαῦτα μὴ φορολογούμενα ἐπ' ὀνόματι παύτης, διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φορολογητέου ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας εἰσοδήματος, τὰ διανεμόμενα καθ' οἷονδῆποτε τρόπον κέρδη, θεωροῦνται προερχόμενα κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῶν φορολογουμένων καὶ ἀφορολογητῶν κερδῶν τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας».

"Άρθρον 9.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 2176/1952 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας» σχηματισθὲν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1970 ἀφορολόγητον ἀποθεματικόν, διανεμόμενον ἢ ἀναλαμβάνομενον, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὅποτεδῆποτε, προστίθεται εἰς τὰ κέρδη τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ἢ διανομὴ ἢ ἡ ἀνάληψις καὶ φορολογεῖται κατὰ τὰς κειμένas διατάξεις.

"Άρθρον 10.

1. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιών, τὸ εἰσόδημα ἐκ κερδῶν ἡμεδαπῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων, ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἐπιβαλλομένου συμπληρωματικοῦ φόρου 3%.

2. Τὰ διανεμόμενα ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων κεφαλαίων κέρδη πρὸς τοὺς μεριδιούχους ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ἀνεξαρτήτως πηγῆς ἐξ ἧς προκύπτουν.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 608/1970.

"Άρθρον 11.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ άρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 36/1967 «περὶ ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας δημοσίων θεαμάτων, κέντρων διασκεδάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974.

"Άρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1974, ἐκτὸς τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΣΠΥΡ. ΤΕΤΕΝΕΣ, ΕΥΣΤ. ΛΑΤΣΟΤΛΗΣ, ΒΑΣΙΛ. ΤΣΟΥΜΠΑΣ, ΣΤΑ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΤ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡΤΖ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΤΟΣ, ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΥΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ εἰτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 251

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 15α τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 28/28.7.1931 Προεδρικοῦ Διατάγματος κυρωθέντος νόμου 4755/1930 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

αἰ Ἄρθρον 15α.

1. Ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἐπιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου, ὀριζόμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχ.	1— 1000 δραχ.	5
» » » »	1001— 2000 »	10
» » » »	2001— 3000 »	15
» » » »	3001— 5000 »	25
» » » »	5001— 7000 »	35
» » » »	7001—10000 »	50
» » » »	10001—15000 »	75
» » » »	15001—20000 »	100

Ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ὀνομαστικῆς ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (50/οο) διὰ τὴν πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τούτων.

Ἡ ὀπισθογράφησις, ἡ τριτεγγύησις καὶ ἡ ἐξέδωξις συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν συντάσσονται ἀτελῶς.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἀξίας μέχρις εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν εἰσπράττεται ὑποχρεωτικῶς διὰ χρήσεως πρὸς κατάρτισιν τούτων εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων, ἐπὶ τοιούτων δὲ ἀξίας ἀνωτέρας, διὰ χρήσεως εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμου διὰ συναλλαγματικὴν ἢ γραμματίον εἰς διαταγὴν ἀξίας εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν καὶ διὰ τὴν πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ἀξίαν αὐτῶν διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθρου 3, τοῦ παρόντος Κώδικος ὀριζόμενα. Εἰς αὗς περιπτώσεις τὸ ἀναλογικὸν τοῦτο τέλος εἶναι ἡ περιλαμβανέη κλάσμα τῆς δραχμῆς στρογγυλοποιεῖται εἰς ἀκεραίαν δραχμὴν.

3. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμματίαι εἰς διαταγὴν, ἐκδιδομένα εἰς πολλαπλὰ πρωτότυπα, ὑπόκεινται, ἕκαστον τούτων, εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τέλος, ἕκτος ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ πρὸ πάσης χρήσεως αὐτῶν προσήχθῃσαν ἅπαντα τὰ πρωτότυπα εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφερον πρὸς θεώρησιν, ὅποτε, ὑποβληθέντος τοῦ ἐνός τῶν πρωτοτύπων εἰς τὸ προσήκον τέλος, τὰ λοιπὰ, συντασσόμενα ἐπὶ κοινῷ χάρτου, ὑποβάλλονται εἰς πάγιον τέλος πέντε (5) δραχμῶν.

4. Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδιδομένων καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰσαγομένων συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων, εἰς τέλος χαρτοσήμου πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (50/οο) ὑπόκειται:

α) Ἡ ἀποδοχή, ἐὰν γίνωνται ἀποδεκτὰ ἐν Ἑλλάδι, β) ἡ ὀπισθογράφησις ἢ τριτεγγύησις, ἐὰν ὀπισθογραφῶνται ἢ τρι-

τεγγυῶνται ἐν Ἑλλάδι, γ) ἡ ἐξέδωξις, ἐὰν οὔτε ἀποδοχῇ, οὔτε ὀπισθογράφησις, οὔτε τριτεγγύησις ἔλθῃ χωρὶς ἐν Ἑλλάδι.

Ἐὰν οὐδὲν τῶν ἄνω γεγονότων ἔλθῃ χωρὶς ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα προσάγονται πρὸς διαμαρτυρίαν, ταῦτα, πρὸ τῆς διαμαρτυρήσεώς των, ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης παραγράφου.

5. Οἱ τόκοι, οἱ ἀπορρέοντες ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (50/οο).

Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκεινται καὶ αἱ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ συναπτόμεναι συμβάσεις δανείων ἐπὶ ἐνεγύρῳ τῶν ἐν παραγράφῳ 4, τοῦ ἁρθρου 15, τοῦ παρόντος Κώδικος τίτλων, εἴτε ὀνομαστικοὶ εἴτε ἀνώνυμοι εἶναι οὗτοι, ἐν αἷς ὁ εἰς τοῦλάχιστον τῶν συμβαλλομένων εἶναι χρηματιστής.

Ἄρθρον 2.

Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμματίαι εἰς διαταγὴν μὴ ἐξ ὑπαρχῆς νομίμως σεσημασμένα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς τοιαῦτα, μὴ δυναμένης νὰ ἐγερθῇ ἀγωγὴ ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν κατ' οἰουδήποτε ἐκ τούτων εὐθυνόμενου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2, τοῦ ἁρθρου 3, τοῦ ἀπὸ 14/15.6.1946 Β. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων», προστεθὲν διὰ τῆς παραγράφου 1, τοῦ ἁρθρου 3, τοῦ ἀπὸ 18/18.7.1950 Β. Δ/τος, καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὀρίζεται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ πάροδον δέκα (10) μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μηνός. τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ μέχρις ἑξ (6) εἰσέτι μηνῶν διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, καταλαμβάνει δὲ τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐκδιδομένας ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰσαγομένας ἐν αὐτῇ συναλλαγματικὰς καὶ γραμματίαι εἰς διαταγὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΣΠΗΤ. ΤΕΤΕΝΕΣ, ΕΥΣΤ. ΛΑΤΣΟΥΤΑΝΗΣ, ΒΑΣΙΛ. ΤΣΟΥΤΜΠΑΣ, ΣΤΑΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΥΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡΤΖ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΤΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 252

Περί χαρακτηρισμού οχημάτων φερόντων μόνιμον συγκρότημα αναμικτήρος σκυροδέματος ως αυτοκινήτων οχημάτων και καθορισμού των τελών κυκλοφορίας και των εισφορών τούτων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσχμεν καί διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Η άληθής έννοια της διατάξεως της περιπτ. ε' του άρθρου 21 του Κώδικος Οδικής Κυκλοφορίας (ΚΟΚ) κυρωθέντος διά του Ν.Δ. 4233/1962 «περί κυρώσεως του κώδικος οδικής κυκλοφορίας» είναι ότι, εις ταύτην περιλαμβάνονται καί τά όδικά όχήματα τά φέροντα μόνιμον συγκρότημα παραγωγής ή άναμίξεως του μεταφερομένου υπό τούτων σκυροδέματος.

"Αρθρον 2.

Τά κατά τò προηγούμενον άρθρον αυτοκίνητα όχήματα, υπόκεινται: α) εις άπάσας τās επιβαρύνσεις έξ εισφορών κλπ. εις ός υποβάλλονται τά φορτηγά αυτοκίνητα ως καί β) εις τά κατά περίπτωσιν όριζόμενα τέλη κυκλοφορίας αύτων, μειωμένα κατά ποσοστόν είκοσι πέντε τοίς εκατόν (25%).

"Αρθρον 3.

Τέλη κυκλοφορίας βεβαιωθέντα καί καταβληθέντα διά τήν κυκλοφορίαν των αυτοκινήτων του άρθρου 1, μέχρι της ισχύος του παρόντος, έν ούδεμιά περιπτώσει επιστρέφονται.

"Αρθρον 4.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται άπό της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τή 30 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΣΠΥΡ. ΤΕΤΕΝΕΣ, ΕΤΣΤ. ΛΑΤΣΟΥ-ΔΗΣ, ΒΑΣΙΛ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ, ΣΤΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡΤΖ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΥΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Έθεωρήθη καί έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 31 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ